

Publicerad 2005-07-25 00:14 av Andrea

del 1

konsten att flyga utan att falla, del 1

Söta Silvia körde över en fågel idag, herregud, fåglar har väl också en himmel att komma till sa hon som inte ens trodde på gud.

kanske hoppas hon på en himmel ändå. rädd för döden?

nej.

Söta Silvia brukar bli arg när jag frågar om hennes livsyn och hennes tankar om kärleken

- HJÄRTAT SKA MAN FÖLJA TILL PUNKT OCH PRICKA brukade hon predika, det som gjorde ont var bara det att Söta Silvia inte hade något hjärta. Hon hade redan förbrukat, gett bort, blivit bestulen och snyftningarna den natten hon kom hem till mig kunde få vem som helst att bryta ihop av medkänsla -en man med mörkt hår och lika mörka ögon, med hår lika vackert som finaste siden och händer som kan röra om i var enda själ

Harry with the heart brukar jag kalla honom, eller i mer förkortad version, svin

ja, en mycket mycket stor del i det Söta Silvia hittade på gick lätt över styr. jag minns speciellt en gång när vi kommit på den helt fantastiska ideén att starta en egen klädesaffär,

självklart skulle vi sy alla kläder själva och vårt lilla påhitt skulle kallas henry i hörnet

vi satt i hennes kök som vanligt, om än kanske lite mer spända än vanligt, sydde på våra första klänningar när Söta Silvia helt plötsligt reste sig och kom tillbaka med ett gammalt cykeldäck

-var orginell, tänk tankar du aldrig tänkt förut, utvigda dina tankebanor, BRAINSTOOORMING!!!

och hon började envist sy i gummit. trots att hennes symaskin troligvis härstammat från hennes farmors farmors farmors så började det ändå ganska bra, många nålar gick av så klart, men bitandes i läppen höll hon tålmodet uppe. jag satt mest och beundrade. när jag tillslut såg henne träda in den elfte nålen i ordningen och började sy ännu en bit i gummit, såg jag,

i slowmotion hur nålen som tidigare suttit fast i den förbannade maskinen var halvvägs upp i Söta Silvias vackra ansikte.

blodet rann ner för hennes ansikte, eller snarare forsade.

hon sa inte ett ord.

resten av den kvällen tillbringade vi på akuten och dagen efter var all hela ideén med henry i hörnet som bortblåst,

Söta Silvia hade istället fullt upp med att fundera över om gud kanske egentligen finns, i allafall lite granna, för hon var ju trots den tilla olyckan,

inte blind.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Andrea med Poeter.se id #1215 innehar upphovsrätten